

Landstinget vil kunne føle sig brøsthøldent deved, thi Harejagten indtræder netop til samme Tid, og Hønsene kunne godt taale at fredes de 14 Dage længere, hvis de virkelig skulde kunne finde nogen Dækning der. Jeg vil med disse Ord anbefale Forslaget med Udvalgets Ændringer; der har i Udvalget været en skøn Enighed derom.

J. H. Jensen: Det er kun i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), at jeg tager Ordet. Jeg er ganske vist enig med det ærede Medlem i næsten alle hans Betragtninger, især med Hensyn til Roemarkerne, og jeg maa beklage, at Udvalget der er gaaet paa Akkord, vistnok ikke med deres egen Overbevisning, men maaske med en Overbevisning, der ligger helt uden for dette Ting. Udvalget har søgt ved dette Kompromis at tilfredsstille alle forskellige Meninger, og det kan jo være godt nok at søge at tilfredsstille andre, men det staar alligevel for mig, saaledes, at man først bør se at tilfredsstille sine egne Fordringer og i hvert Fald de almindelige Krav, som jeg tror gøre sig gældende ude omkring i Befolkningen. Thi det er sikkert, at skulde det gaa til Afstemning mellem de danske Landbrugere, hvor vidt de ønske den Bestemmelse, som Udvalget nu foreslaar indsat med Hensyn til Fredningstiden af Roemarkerne — jeg tør nok bruge det Udtryk, thi det er jo det, det her drejer sig om — eller den Bestemmelse, der nu staar i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling, vilde den almindelige Mening paa dette Punkt komme til at gaa Udvalgets Indstilling imod. Det kan nok være, at den ærede sidste Taler delvis har Ret, naar han mente at Roerne ere udviklede den 1ste Oktober, men derfor kan man ingenlunde slaa fast, at Roemarkerne ikke kunne tage nogen Skade. Det ærede Medlem for Hjørring gjorde jo opmærksom paa, hvilken Skade der alligevel kan gøres, og deri tror jeg, at de fleste praktiske Landmænd ville være enige med ham; særlig i saadanne Egne, hvor det ærede Medlem er kendt, hvor der er stærk lerholdig Jord, der skal der nok ske Skade, naar man gaar og tramper i Roerne. I hvert Fald mener jeg, at Jægerne bør sættes i anden Række og Landbruget i første Række. Og ud fra denne Betragtning kan jeg gerne give det ærede Medlem for Hjørring Ret og maa beklage, at Udvalget har stillet denne Ændring, som vi desværre ikke kunne forkaste.

Ved at forkaste den faa vi nemlig den gamle Sætning indført, som nu staar i Loven, og hvorefter det jo i hvert Fald synes, at baade Gulerodsmarker og Kartoffelmarker ere undtagne fra den foreslaaede Fredning. Vi blive altsaa nødt til at vedtage de Bestemmelser, som Udvalget nu har forlangt indførte her, og som ganske vist — det skal jeg indrømme — ere betydelige Forbedringer. — Men det, jeg tog Ordet for, er for at advare Tinget mod at følge det ærede Medlem for Hjørring, naar han ønskede, at vi skulde udstemme Ændringsforslaget under Nr. 2. Han gjorde det ganske vist med den Motivering, at han saa haabede, at vi fik Lovforslaget tilbage, og kunde vi være aldeles sikre derpaa, kunde jeg godt følge ham deri, thi derved fik vi saa Anledning til at rette, hvad vi ønske rettet. Men jeg er ikke saa aldeles sikker paa, at vi faa det tilbage. Jeg frygter for, at vi oppe i det andet Ting have nogle Nimroder, som gerne kunde bringe et lille Offer for at komme til at skyde Harer de 14 Dage længere, og netop paa Grund af denne Frygt ønsker jeg denne Ændring vedtagen, for at vi ikke skulle risikere, at Harejagten skal blive udvidet, saaledes som Udvalget har foreslaaet første Gang, men som det senere er kommet i Tanker om er for lang en Frist at give Jægerne. Jeg maa derfor fraraade Tinget at følge det ærede Medlem for Hjørring og anbefale at stemme for alle Ændringerne, for at vi ikke skulle risikere at faa Loven uden de Bestemmelser, som i hvert Fald Flertallet ønsker — det er jeg vis paa — med Hensyn til Harens Fredning. Jeg vil derfor ønske, at alle ville stemme for Ændringerne, endskønt der med Hensyn til Fredning af Roemarkerne derved ingenlunde er naaet det, som vistnok de fleste ønske.

L. Jensen: Da den Grund, jeg har til at stemme for dette Forslag om Fred i Roemarkerne, er lidt afvigende fra, hvad der ellers er kommet frem, finder jeg Anledning til at fremføre den. For mig er det nemlig en køn Følelse, jeg vil værne om en Følelse, som vi for Resten alle sammen dele, den, som fordrer Fred over vort Arbejde. Vi have jo set, at naar en Mand, der har skrevet en Bog, finder, at vi her i Tinget ikke rigtig værne hans Ret til at nyde Frugterne af sit Arbejde, sender han Ukvemsord efter os. Det er den samme Følelse, vi have, der have ofret vort Arbejde derpaa, knyttet vort Haab dertil, og det gælder ikke mindst for dem, der